

[Carsten Andersen]

Jeg skal takke ministeren for svaret. Jeg vil da godt spørge ministeren, om man i undervisningsministeriet har medinddraget de undersøgelser og de projekter, som bl.a. undervisningsministeriet selv har været med til at bevilge penge til, vedrørende andre beskæftigelsesområder for socialrådgivere. Her har man peget på og er også i gang med at udvikle en række nye ansættelsessteder for socialrådgivere.

Det er jo sådan, at efter den opbremsning, der er sket i kommunernes ansættelsestakt på grund af ændring i bloktilskud osv., er ansættelsesbilledet ændret fra en offentlig ansættelse til ansættelser inden for boligsektoren, på boligbyggeriområdet, inden for fagforeningsområdet og også inden for andre erhvervsområder. Har man i undervisningsministeriet taget dette med i betragtning?

Endelig vil jeg spørge: er de procenttal, som ministeren her refererer til, opgjort efter den samme opgørelsesmetode, CRAM-metoden, som man bruger inden for arbejdsformidlingsområdet?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Det allersidste tør jeg ikke svare på, men det vil jeg da kunne skaffe spørgeren at vide skriftligt.

Hvad angår spørgsmålet, om vi nu har husket, at en socialrådgiver også kan ansættes andre steder end på de mest traditionelle beskæftigelsesområder, vil jeg sige, at på det punkt er vi nødt til at gøre, som vi gør i den øvrige beskæftigelsesstatistik for færdiguddannede. Vi laver prognosen for de traditionelle beskæftigelsesområder, og så ser vi, at der er et enormt overskud. Selvfølgelig ved vi godt, at nogle af disse, specielt hvis der i øvrigt bliver en god beskæftigessituation i landet som helhed, vil finde beskæftigelse som højskolelærere og aftenskolelærere og ansatte i informationssekretariater og forskelligt andet. Det kan man selvfølgelig formode.

Men jeg gør opmærksom på, at den mulighed har socialrådgiverne haft i mange år, og der er ingen grund til at tro, at det pludselig ekspanderer voldsomt. Derfor kan jeg forsikre spørgeren om, at der vil være al mulig grund til at sætte alle sejl til for at få socialrådgiverne ansat andre steder end på sociale kontorer. For, som jeg vil nævne i forbindelse med det kommende spørgsmål og også

allerede har været inde på, er der altså udsigt til en helt uhyggelig arbejdsløshed på det felt.

Jeg mener, man ville kunne kritisere den undervisningsminister, som ikke sørgede for at få flyttet et minimum af ressourcer fra arbejdsløshedsfag til beskæftigelsesfag, når vi nu er så helt sikre på, at der bliver problemer på dette felt. Jeg tror i virkeligheden, det er til fordel for socialrådgiverne selv. Jeg vil gøre opmærksom på, at f.eks. Danmarks Lærforening har støttet en lignende politik, når det gælder læreruddannelsen, og det på trods af at arbejdsløsheden for uddannede folkeskolelærere jo er meget lavere. Jeg tror kun, den er en fjerdedel af, hvad den er for socialrådgivere.

Carsten Andersen (SF):

Jeg ville ønske, at det inden for det sociale område var sådan, som det er inden for folkeskoleområdet, at klienterne, eleverne, bliver færre og færre. Men sådan er det jo ikke gået selv med socialministerens hjælp. Tværtimod er vi inden for det sociale område i den beklagelige situation, at der bliver flere og flere klienter, selv om man fra regeringens side har søgt at begrænse det og søgt at komme med mange forsikringer om, at der skulle ske noget andet.

Jeg vil godt anholde, at undervisningsministeriet alene har interesseret sig for prognosen for traditionelle beskæftigelsesområder. Den borgerlige regering er jo kommet med opfordringer til nytænkning, at organisationerne skulle prøve at finde nye veje. Vi skulle virkelig gå ud og lede med lys og lygte. Det er mig bekendt, at Dansk Socialrådgiverforening også er draget ud med lys og lygte for at finde andre steder. Vi har fået nedsat en projektgruppe – det er jo det, man gør nu om stunder, når man skal finde nye veje – og vi er kommet med en lang række forslag til, hvor man kunne udbygge ansættelsesområderne.

Som det vil komme frem i debatten under et senere punkt på dagsordenen, kommer socialministeren med en lang række initiativer inden for alkoholområdet og peger på, at der må ske en styrkelse af det sociale netværk, af de private organisationer. De private organisationer ved netop, at de skal have fat i professionelle folk for at støtte, at dette